

Sygnatura akt III RC 56/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2018r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniej W. C. reprezentowanej przez A. G.

przeciwko P. C.

o alimenty

- I. zasądza od pozwanego **P. C.** na rzecz małoletniej **W. C.**, **ur. (...)** alimenty w kwocie 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od 20.04.2017r. i 200,00 zł (dwieście złotych) miesięcznie począwszy od 01.01.2018r., płatne do 15-go dnia każdego miesiąca, do rąk matki dziecka **A. G.** z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki,
- II. w pozostałej części oddała powództwo,
- III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu na rzecz strony powodowej,
- IV. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych ustalając, że poniesie je Skarb Państwa,
- V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 56/17

UZASADNIENIE

A. G. działająca w imieniu małoletniej W. C. wystąpiła o zasądzenie od pozwanego P. C. na jej rzecz alimentów w kwocie po 800,00 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podała, iż od narodzin dziecka pozwany unika kontaktu z córką, nie łoży na jej utrzymanie. Nigdy nie została ustalona kwota alimentów, pozwany był informowany o ponoszonych kosztach utrzymania W., jednak nigdy żadnych kwot nie zwrócił.

W odpowiedzi na pozew (k. 5) P. C. uznał powództwo do kwoty 100 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie żądania w pozostałej części. Zarzucił, że żądanie pozwu wykracza poza potrzeby dziecka, które oszacował na 600 – 700 zł miesięcznie oraz przekracza jego możliwości finansowe. Podniósł, że utrzymuje się z renty socjalnej i ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko.

Na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018 r. (k. 46) pozwany uznał powództwo do kwoty 150,00 zł miesięcznie.

Sąd ustalił:

W dniu (...) urodziła się małoletnia W. C., która jest córką A. G. i P. C. z nieformalnego związku.

dowód: odpis skrócony aktu urodzenia W. C. (k. 3)

Małoletnia W. C. ma prawie 2 lata, jest zdrowym dzieckiem i potrzeby typowe dla swojego wieku, zamykające się kwotą 600 -700 zł miesięcznie. Wychowywana jest przez matkę i zamieszkuje z nią w domu jej rodziców w J.. Prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Pomaga w opiece nad swoją matką, która jest schorowana. Nie pracuje. Posiada status bezrobotnej bez prawa do zasiłku. Z zawodu jest kucharką. Przed urodzeniem dziecka pracowała jako pomoc kuchenna i kasjerka w sklepie. Po urodzeniu dziecka przez rok otrzymywała świadczenie macierzyńskie w kwocie 1.000 zł miesięcznie. Otrzymywała też tzw. świadczenie 500+ . Jest osobą zdolną do pracy. W jej podjęciu ogranicza ją wykonywanie obowiązku opieki nad dzieckiem i pomoc w opiece nad matką. Ojciec A. G. jest rencistą, a matka nie posiada swojego źródła utrzymania. Nie ma innych dzieci poza małoletnią W..

dowód: zaświadczenie PUP z dnia 20.04.2017 r. (k. 4)

zaświadczenie z PUP z dnia 23.08.2017 r. (k. 28)

zeznania A. G. - k. 29 (00:03:53 – 00:05:56 i 00:10:28 – 00:19:03) i

k. 46 (00:05:12- 00:06:29)

P. C. ma 24 lata. Jest osobą niezdolną do pracy. Utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości 724,40 zł netto miesięcznie. Od urodzenia jest chory na padaczkę. Nie potrafi czytać ani pisać. Ukończył szkołę specjalną z uwagi na upośledzenie umysłowe. Nie ma żadnego zawodu. Mieszka wraz z rodzicami ale nie prowadzi z nimi wspólnego gospodarstwa domowego, sam się stołuje. Oprócz powódki ma jeszcze 5 letniego syna, który umieszczony został w rodzinie zastępczej jego rodziców. Na jego utrzymanie przekazuje 150 zł miesięcznie. Okazjonalnie pomaga swojemu koledze i gra czasem jako DJ na dyskotekach, jest to jego hobby. Nie posiada swojego sprzętu .

dowód: zaświadczenie ZUS - k. 7,

zeznania P. C. – k. 29 - 30 (00:05:56 – 00:08:34, 00:19:03 –

00: 030:42 i k. 46 (00:06:29 – 00:10:42),

akta Opm 199/15

Sąd zważył:

Rodzice mają obowiązek alimentacyjny wobec dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 k.r.o.). Zakres ich obowiązku zależy od potrzeb dzieci oraz możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców. Potrzeby dzieci powinny być zaspokajane tak, aby żyły na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej rodziców.

Potrzeby małoletniej W. C. są jeszcze stosunkowo niewielkie, gdyż typowe dla potrzeb dwuletniego dziecka. Dziewczynka jest bowiem zdrowa i prawidłowo się rozwija. Powinny być zaspokajane na skromnym poziomie gdyż stopa życiowa obojga rodziców jest bardzo niska.

Pozwany nie ma możliwości zarobkowych. Jest wszak osobą niepełnosprawną i niezdolną do pracy. Nie ma żadnego wykształcenia, przygotowania zawodowego, jest analfabetą. Z tych też zapewne powodów przyznano mu rentę socjalną, której wysokość wynosi obecnie 724 złote netto. Podnoszony fakt uzyskiwania dochodu za puszczenie muzyki na dyskotekach nie został przez stronę powodową udowodniony. P. C. nie ma też żadnego majątku. Ma natomiast inne - starsze dziecko, wobec którego również ma obowiązek alimentacyjny, co musi zostać także uwzględnione przy konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego wobec powódki W. C..

Nie jest pozbawiona możliwości zarobkowych A. G.. Jest młodą i zdrową osobą, zdolną do pracy i posiadającą kwalifikacje zawodowe kucharki i praktykę zawodową w zawodzie sprzedawcy. Rynek pracy oferuje obecnie na tutejszym terenie dość dużą podaż zatrudnienia, także dla kobiet dla kobiet. Jej możliwości zarobkowe są jednak istotnie ograniczone obowiązkiem sprawowania pieczy nad powódką oraz pomocy w opiece nad chorą matką. Powinna

się jednak zastanowić nad podjęciem pracy i zorganizowaniem opieki dla dziecka, gdyż to wydaje się być bardziej korzystne dla jej rodziny niż skupianie się tylko na obowiązku zapewnienia dziecku opieki i bierności zawodowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał kwotę 200 zł alimentów od 1. 01. 2018 r. za adekwatną do wymienionych na wstępie rozważań kryteriów konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego. Pozwoli ona zaspokoić – zdaniem sądu - w około 40% potrzeby powódki na stopie życiowej rodziców. W pozostałej części powinna je zaspokoić A. G. swoim staraniem obok osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka. Jeżeli będzie chciała ponieść stopę życiową córki powinna na ten cel wykorzystać także przysługujące jej świadczenia socjalne (zasilek rodzinny i świadczenie z programu 500+). Z uwagi na to, że postępowanie w sprawie trwało wiele miesięcy, a potrzeby dziecka stopniowo rosły, Sąd zasądził od wniesienia powództwa kwotę 150 zł.

Zasądzone kwoty powinny być też możliwe do uiszczania przez pozwanego, nawet w warunkach wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego wobec starszego dziecka.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu pomiędzy stronami Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uwzględniając, że pozwany uległ w niewielkim zakresie i że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Z tych samych powodów odstąpił od obciążenia go kosztami sądowymi.